

Loreraes equis alit aliquatin henim zzriure magnim dit irit, quatue el irit ute vendreet augiat praesto odionse dolumsandrem vullandigna augiat

Seks både på seks år

Du køber sgu' ikke en ny båd igen! Det var beskeden fra hustruen, Ingelise, inden de drog på bådudstilling i Kolding.

Konens løftede pegefinger til trods, står de nu med deres sjette nyindkøbte båd på blot seks år. En Bavaria 42 med alt hvad dertil hører.

"Men nu er det også slut," konkluderer Leif Pedersen fra Skæring nord for Århus overfor journalisten.

Det skal her være usagt, om det var med overbevisende stemmeføring, at konstateringen blev leveret. Med udskiftning af tre motorbåde og to sejlbåde på

seks år skal sætningen lige tygges, inden den kan fordøjes.

Efter mange år med eget firma og et hektisk arbejdsliv, mente både Leif og Ingelise Pedersen, for seks år siden, at nu var tiden kommet, hvor det var på sin plads at geare lidt ned. En fritidsforøjelse måtte opfindes til at fylde tomrummet ud. Inden da havde de ikke den store erfaring med sejlads, og de havde da i hvert fald aldrig ejet en båd før.

"Så må man jo prøve sig frem," konstaterer sejleren med base i Egå Marina.

Bayliner som begynderbåd

En Bayliner 2155 er en lille hurtig sag med Z-drev. Lige noget der passede Leif og konen - troede han. Ingelise var nemlig kun nede i den et splitsekund, inden hun med skinger stemmeføring konstaterede: "Uh, den vipper!"

Hvorefter hun atter sprang i sikkerhed på land.

14 dage var parret fra Skæring således de "glade" ejere af en Bayliner 2155, inden den blev skiftet ud med en →

Loreraes equis alit aliquatin henim zzriure magnim dit irit, quatue el irit ute vendreet augiat praesto odionse dolumsandrem vullandigna augiat

større af slagsen. En Bayliner 2755. Den var fin - også med Z-drev og stor motor - og så var båden større og ikke helt lige så "levende" som lillesøsteren.

Bayliner 2755'eren fik de nogle sejlture i, inden de måtte konstatere, at selvom båden var større end en 2155'er, så var pladsen stadig lidt trang, når man skulle af sted på tur. Baylinereren som sådan sværgede Leif dog stadig til, da han et halvt år efter indkøbet af 2755'eren kiggede på en større af slagsen. Fra tanke til handling var der ikke langt, så pludselig var han ejer af en Bayliner 3052 med flybridge og to tørstige V8-motorer.

"Man tænker ikke lige over det. Men den bruger altså fem liter pr. sømil, sådan en karl," konkluderer Leif Pedersen.

Drømmen om en sejlbåd

Leif Pedersen havde sin Bayliner 3052 rundt regnet halvandet år. De havde nogle gode ture i den, inden rastløsheden bragte ham forbi Floor Marines

salgsarealer. Ikke så meget fordi han var træt af sin Bayliner. Han skulle bare lige kigge. Ikke købe. Men så ville skæbnen pludselig, at han befandt sig i en sejlbåd. En Bavaria 37 nøjere bestemt.

"Jeg var der for at kigge på motorbåde. Og der er da også flere, der har hørt mig sige, at jeg aldrig skulle ha' mig en 'kludebåd'. Men når jeg tænkte mig rigtigt godt om og mærkede efter, så lå der allerinderst inde en drøm om at eje en sejlbåd."

Den manglende erfaring med sejlbåde afholdt ham dog fra at springe til i første omgang. Men da han senere kom til at snakke med en erfaren "kludesejler", der tillige var genbo på broen i Egå, så blev han mere modig. Genboen, der har over 40 års sejlererfaring på bagen, lovede, at han nok skulle sætte Leif ind i sejlbådens "hemmeligheder". Han tog ham med ud på vandet for at lære ham grundprincipperne.

Desuden satte Leif Pedersen sig for

Loreraes equis alit aliquatin henim zzriure magnim dit irit, quatue el irit ute vendreet augiat

”Med en sejlbåd er sejlturen selve glæden. Gud fri mig vel, hvor jeg ikke savner larmen fra to tørstige V8-motorer. Når motoren er slukket og sejlene sat, så begynder den egentlige afstresning, og man glemmer alt, hvad der foregik i land. Det kalder jeg at sejle.”

at gennemføre prøven til et Duelighedsbevis. Med den nyvundne selvtillid og et Duelighedsbevis i baglommen, var vejen banet for at skifte motorbåden ud med en sejlbåd. Og det blev en Bavaria 37 Leif og konen forelskede sig i.

Fra støj til suset fra sejlene

”Pludselig blev det sjovt at sejle - dejligt at sejle. Det kan slet ikke sammenlignes at sejle motorbåd og sejlbåd. Og kommer det dertil, så har vi jo også en motor i sejlbåden, der kan bringe os frem,” lyder ordene, der bliver fremsagt med en glød, så det varmer selv de vinterkolde tæer i journalistens sejlersko.

Leif Pedersen mener, at man som motorbådssejler ikke skal afskrive en sejlbåd, før man har prøvet. Rigtigt prøvet.

”Sådan et yoghurt-bæger som en Bayliner vælter jo rundt i søerne. Med en sejlbåd skærer man bare igennem. Det er lige mig,” siger den tidligere ejer af tre forskellige Baylinere.

Med den hurtigtgående motorbåd drønedes han med familie og venner ud til en destination på ”fem” minutter. Her lå man for anker resten af dagen med solskin på dækket og kolde øl i køleskabet, indtil kursen atter blev sat mod hjemstavnen.

”Med en sejlbåd er sejlturen selve glæden. Gud fri mig vel, hvor jeg ikke savner larmen fra to tørstige V8-motorer. Når motoren er slukket og sejlene sat, så begynder den egentlige afstresning, og man glemmer alt, hvad der foregik i land. Det kalder jeg at sejle.”

Komfort er stadig vigtig

I moderne turbåde kan alt ordnes fra cockpittet. Rullesejl, skøder og trimning går op i en højere enhed, og det er næsten lige så nemt som at tænde for motoren. Leif Pedersen føler derfor

stadigvæk lidt af den komfort, han havde i sine motorbåde, hvor han blot skulle trykke på en startknap og skubbe gashåndtaget frem.

Halvandet år havde familien den 37 fod store Bavaria. Så kom Bavaria 38 på markedet. Den var lige en anelse større, men det, der gjorde udslaget, var, at sejlegenskaberne blev væsentligt forbedret ved at skifte Bavaria 37'eren ud med Bavaria 38.

”Jeg var ude i en kuling med 38'eren. Pludselig kom der et ordentligt vindstød, og den lagde sig helt ned. Den rejste sig igen og sejlede videre uden at skære op i vinden,” forklarer han.

Men når nu 38'eren sejlede så godt. Hvorfor så blive fristet af en Bavaria 42 på bådudstillingen i Kolding?

”Vi bliver jo ikke yngre, og både konen og jeg kan godt lide den ekstra plads og komfort, der er i Bavaria 42 i forhold til 38'eren. Så da hun havde først havde været nede i den, så prikede hun alligevel til mig, og sagde: Du må godt købe den.”

Nu har Leif og Ingelise fået et flydende

sommerhus som supplement til villaen i Skæring. Båden passer stadigvæk til den bådplads de har i Egå. Og det er godt - for ellers ville der hurtigt dukke et nyt og måske uløseligt problem op.

Pladskvoten er brugt op

”Jeg kan ikke købe en større båd for der er ingen store pladser at få nogen steder,” konkluderer Leif Pedersen kort og kontant.

Dermed er han også bremset lidt i at videreudvikle sin evne til at udskifte sin båd med jævne mellemrum. Men, men, men - han er dog skrevet op til en femmeter plads, hvis der skulle dukke én op i Egå. Bare sådan for alle tilfældes skyld.

”Med denne her Bavaria 42 er det slut. Den er jeg sikker på, at vi bliver rigtig glade for. Også selvom den måske ikke sejler helt lige så godt som 38'eren. Komforten her i 42'eren er meget bedre.”

Han henviser blandt andet til, at man kan sejle med kalechen oppe, og dermed har man kombineret sejlbådens sejlegenskaber med motorsejlerens komfort.

”Det er vigtigt for os at have en →

Loreraes equis alit aliquatin henim zzriure magnim dit irit, quatuor el irit ute vendreet augiat

stor båd. Vi skal have de samme ting som derhjemme, når vi tager på tur. De gode faciliteter som bad og toilet er vigtige. Unge mennesker kan måske klare sig uden, men os lidt ældre, vi vil altså have de goder,” forklarer den 60-årige virksomhedsejer.

For 1,1 mio. kr. kan man blive den glade ejer af en Bavaria 42. Derudover kan man selv fylde båden med obligatorisk udstyr og ekstraudstyr som det nu behager.

Leif Pedersen bedyrer, at han har tabt nævneværdige beløb ved at omsætte sine både i ekspresfart.

”En af Baylinerne tjente jeg faktisk penge på at sælge, så jeg tror ikke, det har kostet mig noget alt i alt. Selvfølgelig har jeg købt en dyrere båd hver gang. Men så længe man kan komme af med den gamle båd til en fornuftig pris, så kommer man jo ikke til at betale mere, end hvis man havde købt den større og dyrere båd fra starten,” forklarer motorbådsentusiasten, der endte med skøder og sejl.

Som fader så søn

Selvom Leifs købetrang måske er bremset for en tid, så skal man ikke tro, at familien stopper med at lægge navn til

Loreraes equis alit aliquatin henim zzriure magnim dit irit, quatue el irit ute vendreet augiat

nyindkøbte både i tiden fremover. Faderen har nemlig smittet sin søn. Ja og ikke nok med det - også dennes kammerat.

De har hver især investeret i en Bavaria 37. Men det kan jo være, at de snart bliver belært om, at 38'eren faktisk sejler meget bedre - og så er den jo også lidt større.

Inden sejlbåden havde de hver især - ja rigtigt gættet - en Bayliner med Z-drev og store motorer. Ja det vil sige kam-

meraten mistede godt nok sit drev, da hans Bayliner på et tidspunkt for fuld kraft sejlede ind over en grund med en stor sten. Måske denne oplevelse var med til at skubbe ham over i retning af sejlbådens noget roligere tempo.

”Kludebåd” eller ”yoghurt-bæger” - for at blive i Leif Pedersens terminologi - det er spørgsmålet. Et spørgsmål, som helt sikkert deler vandene i mangan en lystbådehavn.

Loreraes equis alit aliquatin henim zzriure magnim dit irit, quatue el irit ute vendreet augiat

